

Den næste sag på dagsordenen var:

39) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 136:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af en økonomisk ramme med henblik på finansiering af uddannelses- og oplysningsvirksomhed om holocaust, andre folkedrab og politiske masse mord i sammenhæng med den danske Auschwitzdag.

Af Jann Sjursen (KRF) m.fl.

(Fremsat 3/4 2003. Første behandling 14/5 2003. Betænkning 27/5 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Margrete Auken (SF):

Ved førstebehandling var SF – vi var selvfølgelig selv ude om det – afskåret fra at kunne gå ind i debatten. Så jeg vil godt benytte lejligheden her til at sige, at vi støtter forslaget.

Vi synes, at det er vigtigt, at man også, lad os sige ritualiseret holder sin erindring om, hvad der kan ramme mennesker, i live, og at man bliver ved med at have, ligesom vi også har det med glædesdage, steder, hvor man kigger det igennem og siger: Hvad var det, der skete her?

Det viste sig helt uden problemer, at det vel snævre sigte, der var i beslutningsforslaget, da det blev fremsat, ikke var intenderet, altså det var ikke kun et spørgsmål om at mindes Auschwitz, men det var også en hensigt at inddrage en erindring på opmærksomhed og forskning vedrørende andre folkedrab, og det var også vigtigt at kunne få med, hvad der faktisk er sket i hele det 20. århundrede.

Vi står stadig væk med masser af mennesker, som er direkte efterkommere af ofrene for det armenske folkedrab, tyrkernes folkedrab på armenierne, for hvem det er utrolig vigtigt, at det overhovedet bliver anerkendt, at deres folk har været så grusomt ramt. Et af de gode, vigtige argumenter for, at en sag som den her fortjener vores opmærksomhed, er, når man ser betydningen hos armenierne af ikke at få anerkendt, at der skete et reelt folkedrab på dem.

Alt dette er også med i det her forslags baggrund og hensigt, og derfor støtter SF det uden forbehold.

Jesper Langballe (DF):

Man kan ikke føre nogen principiel diskussion med mennesker, som er ude at stand til at forstå et principielt udsagn, og den evne fattes tilsyneladende helt og aldeles forslagsstilleren til dette beslutningsforslag, hr. Jann Sjursen.

Kl. 13.35

Det skal nu ikke forhindre mig i pædagogisk at forklare, hvad jeg mente med mine ord ved førstebehandling, de ord, som har fremkaldt en fuldkommen uargumenteret forargelse hos hr. Jann Sjursen. Den kom ikke til udtryk ved førstebehandling, men siden har hr. Jann Sjursen genfundet mælet.

Hr. Jann Sjursen har offentligt brugt sagen til at forsøge en vulgær tilsvining af Dansk Folkeparti ved mistænkeliggørende antydninger, der sammenkobler vores nej til hans forslag med Dansk Folkepartis udlændingepolitik.

Han har prøvet at give det udseende af, at min argumentation imod en statsliggjort helligdag for Auschwitz til 5 mio. kr. var begrundet i en bagatellisering af nazisternes forfærdelige forbrydelser mod jøderne, til trods for at jeg udtrykkelig sagde, at onskabens omfang i såvel nazismens holocaust som kommunismens Gulag – det sidste bliver som regel glemt – er uden sidestykke i verdenshistorien.

Skulle jeg føje to øjebliksrædsler til de langvarige myrderier i Auschwitz og Gulag, ja, så skulle det være massakren ved Pnom Penh og massakren i New York den 11. september 2001. Auschwitz, Gulag, Pnom Penh, New York: fire forbrydelser af et omfang, som sprænger fatteevnen, og alle fire gennemført ud fra en brændende tro. Menneskeofringer til mørke, dæmoniske guddomme og dermed – trods disse begivenheders unikke karakter – betegnende for vores tid.

Dansk Folkeparti finder ikke, at den danske stat skal oprette officielle mindedage eller helligdage for nogen af de fire massakrer. Vi finder derimod, at skolebørn skal lære disse rædsler at kende, ikke gennem en særskilt kultisk dyrkelse, men ved sober og sammenhængende undervisning i verdenshistorien. Statslige, ideologiske mindedager er noget, vi kan overlade til totalitære regimer med deres parader på Den Røde Plads.

Jeg gjorde også ved førstebehandling opmærksom på, hvordan de fiktive stockholmpenge til den foreslåede mindedag, penge, som slet ikke findes på finanslovbudgettet, går tilbage til holocaustkonferencen i 2000, et orgie af ideolo-